

KUR'AN-I KERİM VE MÜSBET İLİMLER

Abdurrahman ÇETİN*

ÖZET

Peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.v.), Kur'an-ı Kerim'in, kendisinin en büyük mu'cizesi olduğunu söylemiştir. Gerçekten Kur'an, bir benzerinin meydana getirilememesi demek olan "mu'cize"liğini ve eşsizliğini dil ve üslubuyla, tutarlı ve çelişkisiz oluşuyla, prensiplerinin canlılığıyla, günümüze kadar hiçbir değişikliğe uğramadan gelmesiyle, bilinmeyenleri bildirmesiyle ve ilmî buluşlara ışık tutan âyetleriyle isbat etmiştir.

Kur'an-ı Kerim, kesinliği tesbit edilmiş hiçbir konuda pozitif bilimlerle karşılaşmadığı gibi, indirildiği devirde insanların henüz bilmediği ve ancak çağımızdaki ilmî araştırmaların yeni yeni keşfetmekte olduğu bazı konulara ve buluşlara da işaret etmektedir.

İşte bu makalede, Kur'an-ı Kerim'in bu tür konulara değinen âyetlerinden bazıları incelenmektedir.

SUMMARY

The Quran and Sciences

This article argues connection of Quran with sciences.

I- GİRİŞ

Peygamberimiz Hz. Muhammed'in (s.a.v.) kendi ifadesiyle "en büyük mu'cizesi"¹ olan Kur'an-ı Kerim, inananları dünya ve âhiret esenliğine kavuşturmak için Yüce Allah tarafından indirilmiş eşsiz bir kitaptır². O, eşsizliğini ve üstünlüğünü dil ve üslubuyla, tutarlı ve çelişkisiz oluşuyla, hükümlerinin canlılığıyla, Yüce Allah'tan indirildiği şekilde hiçbir değişikliğe uğramadan günümüze kadar gelmesiyle, gaybden (bilinmeyenlerden) haber vermesiyle ve pek çok ilmî buluşa ışık tutan âyetleriyle isbat etmiştir.

* Dr.; U.Ü. İlahiyat Fakültesi Tefsir ve Hadis Bl. K. Kerim Öğretim Görevlisi

1 Buhârî, Fedâilü'l-Kur'ân, 1; Müslim, İman, hd: 239.

2 Bkz: Kur'an-ı Kerim, Bakara 2/23-24, Nisa 4/2, Yunus 10/57, Hûd 11/1, İbrahim 14/1, İsrâ 17/88, Zümer 39/23, Fussilet 41/42, Tûr 52/33.

KUR'AN-I KERİM, kesinliği tesbit edilmiş hiçbir konuda pozitif bilimlerle çelişmez. Hattâ birçok âyetinde³ ilmi, düşünmeyi, çalışıp araştırmayı övüp teşvik etmekte; bilim yolunda insanlığa ışık tutacak ve yol gösterecek ifadelere yer vermektedir. Üstelik onda, indirildiği devirde (m. 7. yüzyıl) insanların henüz bilmediği ve ancak çağımızdaki ilmi araştırmaların yeni yeni keşfetmekte olduğu konulara da işaretler vardır. İşte biz bu makalemizde, Kur'an'ın bu tür konulara değinen âyetlerinden bazılarını söz konusu edeceğiz.

Önce şunu belirtelim ki, Kur'an-ı Kerim, elbette bir ilim ve fen kitabı değildir; o, ilâhî bir sistemin kitabıdır. Ayrıca ilim ve fen, sürekli olarak değişir ve gelişir; Kur'an ise ebedî ve değişmezdir. Ancak, ondaki ilmi ve fennî işaretleri tesbit etmeye çalışmanın da bir sakıncası olmasa gerektir. Çünkü bu tür değerlendirmeler, nihayet bir yorumdur, âyetleri anlayış tarzıdır. Yorumda hata yapma ve zamanla eskime olması da tabiidir. Arkadan gelecek araştırmacılar, daha önceki tefsirlerde olduğu gibi, yorum yanlışlarını düzelteceklerdir.

Bu açıklamalardan sonra, söz konusu ettiğimiz hususta bir fikir vermek amacıyla, Kur'an'ın bilimlere ve buluşlara ışık tutan âyetlerinden bazılarını görelim.

II-BAZI ÂYETLER VE YORUMU

1. Kâinatın Yaratılışı

Kur'an-ı Kerim'de, kâinat (evren) in yaratılışı ve gökler hakkında, insanları düşünmeye çağıran birçok âyet vardır⁴. Bu âyetlerde, hem Allah'ın gücüne ve yüceliğine dikkat çekilir, hem de bir takım ilmi gerçeklere ışık tutulur.

Evrenin yaratılışı ile ilgili hipotezlerden birisi şöyledir: Kâinat, bugünkü şekli ni almadan önce, yoğun gaz bulutları halinde idi. Sürekli olarak dönen bu gaz bulutları, dönmenin tesiriyle parçalandı, sonra, yine bu süratli dönüşün sonunda, yoğunlaşarak sıkışarak yuvarlak (küre) şekiller aldı. Yoğunluğun artması sonucunda da bu küreler ısı ve ışık yaymaya başladı. Çok uzun yıllar sonra da bugünkü güneş sistemi, yıldızlar ve galaksiler oluştu⁵. Kur'an-ı Kerim'de bu gerçeklere şöyle işaret edilmektedir: "Sonra (Yüce Allah) göğe yöneldi. Gök, duman halinde idi." (Fussilet 41/11). "Göklerle yer, bitişik iken biz onları birbirinden ayırdık." (Enbiya 21/30).

2. Gezegenlerin Yuvarlaklığı, Hareketi ve Dönmesi

Bilindiği gibi, uzaydaki bütün gezegenler hareket halindedir. Bunlar hem hareket ederek yerlerini değiştirirler, hem de sürekli olarak kendi yörüngeleri etrafında dönerler. Güneş, dünya ve ay da aynı durumdadır. Dünyanın hem kendi hem de gü-

3 Bkz: Âlû İmrân 3/190-191, Yûsuf 12/76, Ra'd 13/2-4, Nahl 16/43, Tâhâ 20/114, Fâtır 35/28, Zümer 39/9, Zariyat 51/20-21, Necm 53/39-41, Mücadele 58/11, Alâk 96/1-5.

4 Meselâ bkz: Bakara 2/29, A'râf 7/54, Yûnus 10/6, Hûd 11/12, Ra'd 13/2-4, İbrahim 14/33, Nahl 16/12, Lokmân 31/10, Rahmân 55/5, Mülk 67/3-5, Nebe' 78/6-16.

5 Kırcı, Celâl, Kur'an-ı Kerim ve Modern İlimler, İst. 1982, s. 130 (George Gamow, The Creation of The Universe'den naklen). Ayrıca bkz: Elmalılı Hamdi Yazır, Hak Dini Kur'an Dili, İst. ts., V, 3551.

neşin etrafında döndüğünü ilk defa 16. asırda Kopernik tesbit etmiş, daha sonraları da Brüno ve Galilei bu hususu teyit etmişlerdir. Kur'an-ı Kerim ise, yüzyıllar önce, bu konularda şunları söylüyordu: "Geceyi, gündüzi, güneşi ve ay'ı yaratan O'dur. Bunların her biri bir yörüngede yüzmektedir." (Enbiya 21/33). "Dağları, yerinde donmuş gibi görürsün; oysa onlar bulutlar gibi geçerler." (Neml 27/88). "Allah, geceyi gündüze, gündüzü de geceye doluyor." (Zümer 39/5). "Dönüşü olan göğe and olsun." (Târık 86/11). "Ay'a erişmek güneşe düşmez, gece de gündüzü geçemez. Her biri bir yörüngede yürürler." (Yâsın 36/40). "Güneş de kendi yörüngesinde yürüyüp gitmektedir. Bu, güçlü ve bilgin olan Allah'ın kanunudur." (Yâsın 36/38).

Ayrıca bu âyetlerde, dünyanın ve diğer gezegenlerin yuvarlak oluşu ve hattâ dünyanın, Nâzîât 79/30 âyetinde geçen "dehâ" kelimesiyle, devekuşu yumurtası gibi elips şeklinde olduğuna işaret edilmektedir. Oysa Batı'da bu gerçeği 1609 yılında Kepler anlayabilmiştir.

3. Uzaya Çıkma ve Uzayda Hayat

Uzay araştırmaları hızla yürütülmekte ve her geçen gün, bu alanda yeni adımlar atılmaktadır. 1960'lı yıllara kadar, sadece teleskopla gözlenebilen ay'a, insanoğlu 1969'da ilk defa ayak bastı. Şimdi, dünyamıza daha uzak olan diğer gezegenlerin peşinde ve artık uzayın sınırları yavaş yavaş çözülmeye başlandı. Bundan yüz yıl önce kimsenin inanmayacağı bu başarılarla, Kur'an-ı Kerim'in bir âyetinin de ışık tuttuğunu görüyoruz. Yüce Allah şöyle buyuruyor: "Ey cin ve insan topluluğu. Göklerin ve yerin sınırlarını aşıp geçmeye gününüz yetiyorsa, geçin. Geçemezsiniz, ancak bir güçle geçebilirsiniz." (Rahman 55/33). Bu âyette, insanların bir takım güçlerle (uzay araçlarıyla) uzaya açılabilceğine, ay'a ve diğer gezegenlere çıkabileceğine dair işaret vardır. Ayrıca şu âyet de uzayın sınırlarına ışık tutması bakımından çok ilgi çekicidir: "Onlara gökten bir kapı açsak da, oraya çıkacak olsalardı: Herhalde gözlerimiz döndürüldü, biz büyülenmiş topluluğuz, derlerdi." (Hicr 15/14-15).

Bilindiği gibi, oksijen olmadan, insanların yaşaması mümkün değildir. Yerden göğe doğru yükseldikçe, havadaki oksijen oranı giderek azalır ve biter. İnsan belli bir yükseklikten sonra, özel teneffüs cihazları olmadıkça uzayda yaşayamaz. Bu gerçek ancak 17. yüzyılda Torricelli tarafından anlaşılabilmiştir. Kur'an'da ise, bu tarihten bin yıl önce şöyle buyrulmuştur: "Allah, kimi doğru yola kavuşturmak isterse, onun kalbini İslâm'a açar. Kimi de saptırmak isterse, onun göğsünü göğe yükseliyormuş gibi dar ve sıkıntılı kılar". (En'âm 6/125).

Uzay araştırmalarında çözülmeye çalışılan problemlerden birisi de, dünyanın dışındaki diğer gezegenlerde hayat olup olmadığı, canlı bulunup bulunmadığı hususudur. Bu sorunun cevabı henüz bulunamamıştır. Kur'an-ı Kerim'de ise, bu konuda olumlu bir işaret görülmektedir. Bir âyette: "Gökleri ve yeri ve bunların içine yaydığı canlıları yaratması da O'nun varlığının belgelerindendir..." (Şurâ 42/29) buyrulmaktadır. Ayette geçen "dâbbe" kelimesi, başka bir âyette: "Sürünerek, yahut iki veya dört ayak üzerinde yürüyen ve sudan yaratılmış canlı" (Nur 24/45) olarak nitelendirilmektedir. Demek ki uzayda (insan veya hayvan yahut bunlardan başka bir tür yaratık olan) canlı vardır. Bundan başka, "... Göklerde ve yerde bulunanlar.. O'na secde ediyor.." (Hacc 22/18), "Göklerde ve yerde olan herşey Rahman'a baş eğmiş kul olarak gelecektir." (Meryem 19/93) âyetleri de bu konuya ışık tutmaktadır.

4. Aşılaiıcı Rüzgârlar

Farklı ısı merkezlerinden doğan bir hava akımı olarak bilinen rüzgâr, basit bir tabiat olayı olarak görülür ve fayda ve hikmetleri üzerinde pek düşünülmez. Oysa Kur'an'da: "Rüzgârları yönetmesinde, aklını kullanan bir toplum için işaretler vardır." (Câsiye 45/5) buyrulur, rüzgâr üzerine dikkatimiz çekilmektedir.

Gerçekten rüzgârlar, oksijen yüklü temiz havayı yerleşim alanlarına getirip, kirlî havayı da ormanlara götürerek, hem insan ve hayvanlara hayat, hem de, kirlî hava ile yaşayan ağaçlara besin kaynağı sağlamaktadır. Ayrıca rüzgârlar, sürükledikleri iyonlarla havadaki su buharının yoğunlaşip yağmura dönüşmesine, bulutları çeşitli yerlere sürükleyerek de, her yere yağmur yağmasına vesile olmaktadır. Bundan başka, bitkilerin döllenmesini sağlayarak, onların meyve verme ve üreme sebebi olmaktadır. Kur'an-ı Kerim'de bütün bu gerçekler şöyle özetlenir: "Rüzgârları aşılaiıcı olarak gönderdik; yukarıdan su indirdik de sizi onunla suladık. Yoksa siz onu toplayamazdınız." (Hicr 15/22).

5. Kâinattaki Ölçü ve Denge

Evrendeki herşey belli bir denge ve ölçüyle yaratılmış, hiçbir şey rastlantıya bırakılmamıştır. Nitekim bir âyette: "Şüphesiz biz, herşeyi bir ölçüye göre yarattık" (Kamer 54/49) buyrulmaktadır. Pekçok örnekleri olan bu konuyu, bazı misâleller vererek hatırlayalım:

Havadaki oksijen oranı şimdikinden fazla olsaydı, dünya bir kıvılcımla yanabilirdi; eksik olsaydı, yaşamak mümkün olmazdı. İnsanlar ve hayvanlar solunum yoluyla oksijen alıp karbondioksit verirler. Bitkiler ve ağaçlar ise karbondioksiti emip oksijen vererek bu dengeyi sağlarlar. Böyle olmasaydı hepimiz zehirlenebilirdik.

Güneşle dünya arasındaki uzaklık, bugünkünden fazla olsaydı, soğuktan donardık; dünya güneşe daha yakın olsaydı, yanıp kavrulurduk.

Eğer yer kürenin eksenini şimdiki ölçüde eğik olmasaydı, dünyamız yaşamaya elverişli bir yer olmayacaktı.

Fizikte bir kural vardır: Isınan herşey genişler, soğuyanlar ise büzülür. Ama su bu kanunun dışında kalmıştır. Buz tutan su genişler, yoğunluğu azalır; böylece buz, su üzerinde kalır. Eğer su da, diğer cisimler gibi soğudukça büzülüp yoğunluğu artsaydı, o zaman kışın buzlar, denizlerin dibine çökecek, kutuplarda olduğu gibi, belki de buz yığınları oluşacak ve yaşamak mümkün olmayacaktı.

Uzaydaki gezegenler arasında da belli bir ölçü ve denge vardır; bu denge itme ve çekme kuvvetiyle sağlanır. Bunun sayesinde de gezegenlerin birbirine çarpması veya birbirinden uzaklaşması önlenmiş olmaktadır. Kur'an-ı Kerim'de: "Güneş de ay da bir hesap ile dir" (Rahmân 55/5) ve "Göğü yükseltti ve mizanı (ölçü ve dengeyi) koydu." (Rahmân 55/7) buyrulur, bu inceliğe dikkatimiz çekilmektedir. Aynı şekilde: "Yer üzerine düşmesin diye, göğü tutuyor" (Hacc 22/65) ve "Gökleri, görebildiğiniz bir direk olmadan yarattı." (Lokman 31/10) âyetleriyle de itme ve çekim kanunlarına işaret edilmektedir. Bütün bunları da "O'nun katında herşey bir ölçüye tâbidir" (Ra'd 13/8) âyeti özetlemiş olmaktadır.

6. İnsanın Üremesi

İnsanın ana rahmine düşmesinden, doğumuna kadar geçirdiği aşamalar, Kur'an-ı Kerim'in çeşitli âyetlerinde veciz ifadelerle anlatılır. Meselâ Mü'minûn sure-

sinin iki âyetinde şu bilgiler bulunmaktadır: "Onu bir nutfe (sperma) olarak sağlam bir karar yerine (ana rahmine) koyduk. Sonra nutfeyi alâka'ya (embriyo; hücre topluluğu) çevirdik. Alâkayı bir çiğnemlik ete çevirdik, bir çiğnemlik eti kemiklere çevirdik, kemiklere de et giydirdik; sonra onu bambaşka bir yaratık yaptık. Yaratılanın en güzeli Allah ne yücedir!." (Mü'minun 23/13-14).

Bu konudaki âyetleri, bugünkü modern biyolojinin tesbitleriyle karşılaştıran Prof. Dr. Maurice Bucaille, Kur'an'la ilmin söyledikleri arasında tam bir uygunluk bulunduğunu bildirerek şunları söylemektedir: "Üreme öyle bir konudur ki, insanlar tarafından eskiden yazılmış eserler, birazcık olsun ayrıntılara girer girmez, onun hakkında, kaçınılmaz olarak bir takım yanlış telâkkiler yayarlar. Orta çağda, hatta bizden çok uzak olmayan bir zamanda üreme konusu, bir yığın efsane ve hurâfeye boğulmuş bulunuyordu. Başka türlü olması da mümkün değildi; çünkü üremenin karmaşık mekanizmasını anlamak için, insanın anatomiye bilmesi, mikroskobu keşfetmesi ve fizyoloji, embriyoloji, doğum hekimliği ve benzeri bilimlerin kendilerinden beslendiği ana branşların doğması gerekmiştir. Kur'an, bir çok yerinde, okuyucu nazarında yanlışlık ihtiva eden en küçük bir ifadeye yer vermeksizin, üremenin açık seçik mekanizmalarından bahseder ve onun iyice belirlenmiş safhalarını bildirir."⁶ Aynı bilgin, eserinin başka bir yerinde de bu konuyu şöyle özetliyor: "Kur'an, insanların keşfetmek için yüzyıllarını harcayacakları, insanın üremesi konusundaki temel gerçekleri, sade bir anlatımla insanlığa açıklamıştır."⁷

7. Parmak İzleri

Bilindiği gibi, hiçbir insanın parmak izi, bir başkasının parmak izine benzemez. Yüce Allah, çok dar bir alana, milyarlarca insanın birbirinden farklı özel kimliğini yerleştirmiştir. Bu incelik 19. asra kadar bilinmiyordu. Doğruluğu isbatlanınca da, dünyanın her yerinde güvenlik ve hukuk makamlarınca en güvenilir bir kimlik olarak kullanılmaya başlandı. Doctyloscope'nin konusunu teşkil eden bu gerçeğe Kur'an'da, insanların öldükten sonra diriltilecekleri bildirilirken: "Bizim, onun parmak uçlarını düzenlemeye de gücümüz yeter" (Kıyâme 75/4) buyrulurken gerekli dikkat çekilmiştir. Gerçekten, insanın çok daha önem ve incelik taşıyan bir organının değil de, basit görülen parmak uçlarının söz konusu edilmesinde, başka hikmetlerinin yanında, bu konuya da dikkat çekilmiş olsa gerektir.

8. Deniz Sularının Farklılığı

Deniz araştırmalarında dünyanın en büyük otoritelerinden birisi olarak kabul edilen ve birçok araştırmasını televizyondan da izlediğimiz Kaptan Jacques Yves Cousteau, bir araştırmasının sonucunu anlatırken şöyle diyor: "Bazı araştırmacıların, farklı deniz kütlelerini birbirinden ayıran engellerin bulunduğu dair ileri sürdükleri görüşleri inceliyorduk. Araştırma sonunda gördük ki, Akdeniz'in kendine has sıcaklığı, tuzluluğu ve yoğunluğu var. Aynı zamanda kendine has canlıları barındırıyor. Sonra Atlas Okyanusundaki su kütlelerini inceledik. Akdenizden tamamen farklı olduğunu gördük. Bu iki su kütlesi, Cebel-i Târik boğazında birleşiyor. Ve bu birleşme binlerce yıldan beri sürüyordu. Buna göre bu iki deniz suyunun birbirine

6 Bucaille, Maurice, Kitab-ı Mukaddes Kur'an ve Bilim, trc: Suat Yıldırım, İzmir 1981, s. 293.

7 Bucaille, a.g.e., s. 306.

karışması ve sonuç olarak da tuzlulukta, yoğunlukta ve ihtiva ettiği madde oranında eşit veya eşite yakın bir durumda olmaları gerekiyordu. Oysa böyle bir durumun bulunmadığını, yani su kütlelerinin birbirine karışmadığını ve her iki denizin yakın kısımlarında dahl ayrı bir yapıya sahip olduğunu hayretle gördük. Bunun üzerine yapmış olduğumuz araştırmada, bizi şaşkına çeviren bir durumla karşılaştık: Çünkü bu iki denizin birbirine karışmasını önleyen, arada hârika bir su engeli vardı."⁸ Araştırmacının bu açıklamalarını dinleyen yakın arkadaşı Prof. Bucaille, onun bu söylediklerinin yeni bir şey olmadığını, çünkü bunun Kur'an'da açıkça ifade edildiğini bildirerek şu âyetleri okudu: "Acı ve tatlı sulu iki denizi, birbirine kavuşmak üzere salıvermiştir; aralarında bir engel vardır: birbirinin sınırını aşamazlar". (Rahmân 55/19-20)⁹. Büyük bir şaşkınlık içinde kalan Cousteau, âyetleri hayranlıkla dinledikten sonra: "Modern ilmin 14 yüzyıl geriden izlediği Kur'an, inanıyorum ki Allah sözüdür." demiştir¹⁰.

9. Demir, Elektrik, Kömür, Petrol ve Bazı Bilimler

Kur'an-ı Kerim'de: "Pek sert olan ve insanlara birçok faydası bulunan demiri var ettik." (Hadid 57/25) buyrulurak¹¹ demirin önemine dikkat çekilmiştir. Gerçekten bugünkü medeniyet, demir-çelik üzerine kurulmuştur, diyebiliriz.

Öte yandan Nûr suresinin 35. âyetinde elektrığe, A'lâ suresinin 4. ve 5. âyetlerinde ise maden kömürüne ve petrole işaret edilmektedir.

Ayrıca Kur'an'da tıp ve koruyucu hekimlik¹², Psikoloji¹³, Sosyoloji¹⁴, Hukuk¹⁵, Ekonomi¹⁶, Ziraat¹⁷, Tarih¹⁸, Zanaat¹⁹, Ahlâk²⁰ vb. birçok bilim ve meslek dallarına ışık tutan âyetler vardır.

- 8 Aynı araştırmacı grubu tarafından daha sonra yapılan araştırmalarda, farklı yapıdaki bütün denizlerin birleşme noktalarında, başka bir su engelinin varlığı tespit edilmiştir.
- 9 Başka bir âyetin anlamı da şöyledir: "O, iki denizi birbirine salmıştır. Bu, tatlı ve susuzluğu giderici; şu da tuzlu ve acıdır. Ve ikisinin arasına, birbirlerine kavuşmalarına engel olan bir perde koymuştur." (Furkân 25/53).
- 10 Diyanet Gazetesi, Sayı 285, Kasım 1982; Hayat Mecmuası, Sayı 4, Ocak 1983, s. 22-23.
- 11 Bu konuyla ilgili olarak bkz: Sebe' 34/10.
- 12 Bkz: Bakara 2/173, 222, Mâide 5/5, 90-91, A'râf 7/31, Nahl 16/68-69, İsrâ 17/32, Meryem 19/8-9, Müddessir 74/4, Abese 80/21, Târik 86/6-7.
- 13 Bakara 2/96, Âlü İmrân 3/14, Yûnus 10/21, Yûsuf 12/94, Rûm 30/36, Zümer 39/8, Ankebût 29/56, Meâric 70/19, İsrâ 17/85, Hacc 22/11.
- 14 Bakara 2/30, 226, 237, 255, Nisâ 4/5-14, 19, En'âm 6/165, A'râf 7/34, Enfâl 8/41, Ra'd 13/11, Nur 24/32, Ankebut 29/18, Ankaf 46/15.
- 15 Âlü İmrân 3/159, Nisâ 4/32, Mâide 5/1-2, 44, İsrâ 17/29-39, Nisâ 4/58-59, Ahzâb 33/36, Fâtır 35/18, Zümer 39/7, Hucurât 49/13.
- 16 Bakara 2/267, 273-282, A'râf 7/31, Tevbe 9/34-35, 60, İsrâ 17/29, Zuhurf 43/32, Tûr 52/21, Necm 53/39, Teğâbün 64/17, Mutaffifin 83/1-6.
- 17 Bakara 2/265-266, En'âm 6/141, A'râf 7/58, Enfâl 8/60, Nahl 16/11, Yûsuf 12/47, İsrâ 17/66, Şuarâ 26/147-148, Cuma 62/10, Mülk 67/15.
- 18 En'âm 6/131, A'râf 7/4-5, 94-96, Hûd 11/84-86, Nahl 16/112, İsrâ 17/16-18, Kehf 18/59, Hacc 22/48, Kasas 28/2-6, Neml 27/23, Fecr 89/6-8.
- 19 Enfâl 8/60, Hûd 11/37, Nahl 16/14, Kehf 18/96, Şuarâ 26/149, Kasas 28/38, Ankebût 29/41, Sebe' 34/10, Sâd 38/37, Kalem 68/4.
- 20 Nisâ 4/36, Mâide 5/2, En'âm 6/132, Yûnus 10/26-27, İbrâhîm 14/24-26, Nahl 16/90, Nûr 24/34, Hucurât 49/12-13, Kalem 68/4, Hûmeze 104/1.

10. Daha İleri Araştırmalara Sevkeden Âyetler

Kur'an-ı Kerim'de, insanın düşünce ufkunu genişletici ve bir takım yeni buluşların gerçekleşmesine ışık tutup teşvik edici âyetler de vardır. Bu tür bazı âyetlerin ışığında düşünülürse, acaba şu suallere bir gün müsbet olarak cevap verilebilecek midir?

a) Maddenin ışınlama yoluyla nakli mümkün müdür?

b) İnsan, bir çeşit uyutularak dondurulmak suretiyle, yıllar sonra tekrar hayata döndürülebilir mi?

c) Hayvanlarla konuşulabilir mi?

d) Ses ve görüntünün nakledilebilmesi gibi, koku da nakledilebilir mi?

Bazı bilim-kurgu türündeki kitap ve filmlerde ele alınan bu tasarıların gerçekleşmesi mümkün müdür?

Şimdi de bu konularda bize ışık tutan âyetleri görelim:

a) (Süleyman Peygamber, danışmanlarını toplayıp:) Ey İleri gelenler! Bana teslim olmalarından önce, hanginiz o kraliçenin tahtını bana getirebilir?, dedi. Cinlerden bir ifrit: Sen, makamından kalkmadan önce, ben onu sana getiririm, bunu yapmaya gücüm yeter ve ben güvenilir bir kimseyim, dedi. Kitabın bilgisine sahip olan biri de: Gözünü açıp kapamadan ben onu sana getiririm, dedi. Süleyman, tahtı yanına yerleşivermiş görünce: Bu, Rabbimin lütfundandır, dedi." (Neml 27/38-40). Bu âyetlerden anlaşıldığına göre, Yemen Kraliçesi Belkis'in tahtı, saniyeden çok daha kısa bir zamanda 3500 km. uzaklıktan getirilmiştir. Üstelik bu işi bir cin değil, bir *bilgin* yapmıştır. Demek ki bu âyetler, maddenin nakli konusuna ışık tutup cesaret vererek, bu alanda da çalışmaya teşvik etmektedir²¹.

b) Kur'an-ı Kerim'de Ashâb-ı Kehf'den bahsedilirken, bazı âyetlerde şöyle buyrulmaktadır: "Mağaranın içinde onları yıllarca uyuttuk.. sonra onları uyardık. İçlerinden biri: Ne kadar kaldınız? dedi. Bir gün veya daha az bir müddet kaldık, dediler. Onlar mağaralarında üçyüz yıl kaldılar, dokuz yıl da ilâve ettiler (Yani güneş takvimine göre 300 yıl, ay takvimine göre 309 yıl kaldılar)" (Kehf 18/12, 19 ve 25). Şüphesiz bu olay, Yüce Allah'ın gücünü gösteren olağanüstü bir hadisedir. Bununla birlikte bu olay bize, canlıların bir takım işlemlerden sonra, yarı canlı halde bırakılarak, belli bir süre sonra tekrar hayata döndürme çalışmalarına ışık tutucu ve teşvik edici olmaktadır.

c) Hz. Süleyman hem bir Peygamber, hem de bir hükümdardı. Onun, cinlerden, insanlardan ve kuşlardan oluşan bir ordusu vardı (Neml 27/17). Yüce Allah ona, kuşlarla ve karıncalarla konuşabilme ve onları emrinde tutabilme mu'cizesi vermişti (Neml 27/18-20). Bugün, hayvanların kendilerine has usullerle kendi aralarında konuşup anlaştıkları tesbit edilmiştir. Acaba bu mu'cizenin anlatılmasıyla, ibret alınmanın yanında bizleri bu konuda araştırma yapmaya da teşvik edilmiş olmuyor mu?

d) Kur'an-ı Kerim'de Hz. Yûsuf'un kıssası anlatılırken, bir âyette şöyle buyrulur: "Kervan (Mısır'dan) ayrılıp yola koyulunca, babaları (Ya'kûb Peygamber, yanında bulunanlara): Eğer bana bunak demezseniz, (inanın ki) ben Yûsuf'un kokusunu duyuyorum, dedi." (Yûsuf 12/94). Hz. Yâkûb'un oğlu Hz. Yûsuf'un kokusunu 400 km. uzaklıktan duyması, elbette bir mu'cizedir. Ancak bu olay bize, ses ve görüntünün nakledilebilmesi gibi, kokuların da nakledilebileceğini göstermektedir.

21 Bu âyetten, Hz. Süleyman zamanında üstün bir ilim ve teknolojinin mevcut olduğu sonucunu çıkarmak da mümkündür. Ayrıca bkz: Neml 27/44.

Tekrar edelim ki, sözünü ettiğimiz bu olaylar, Allah'ın izni ve gücüyle, hiçbir vasıta olmadan gerçekleşmiş mu'cizelerdir; insanlar elbette hiçbir araç olmadan bunları gerçekleştiremeyeceklerdir. Ama gerekli araçları yaparak bu ve benzeri olayları gerçekleştirmek mümkün olabilir.

III- SONUÇ

Şiir ve hitabet hariç tutulursa, ilim ve fenle, okuma yazmayla pek ilgisi olmayan bir toplum içinde büyümüş, hiçbir okula ve hocaya gitmemiş ümmî bir Peygambere gönderilen Kur'an-ı Kerim, birçok özellikleriyle saf bir Allah Kelâmı olduğunu, içinde hiçbir insan sözü bulunmadığını ve bir benzerinin meydana getirilemeyeceğini isbat etmektedir. Onun l'câzının bir yönü de, indirildiği devirde ve hattâ sonraki asırlarda insanların henüz bilmediği pekçok ilmi gerçeklere ve buluşlara işaret eden âyetlerinin bulunmasıdır.

Kur'an'ın bazı âyetlerini, geçmiş insanlara göre, bizim daha değişik anlayıp yorumladığımız nasıl bir gerçek ise, bizden sonra gelecekler de onun bizim anlayamadığımız, düşünemediğimiz birçok yönlerini ve sırlarını keşfedecekler ve ilim ve teknik gelişip ilerledikçe, Kur'an'ın yüceliği ve üstünlüğü daha iyi anlaşılacaktır.

KAYNAKLAR

- Ateş, S., Kur'an-ı Kerim ve Yüce Meâli, Ankara 1983.
Bucaille, M., Kitab-ı Mukaddes Kur'an ve Bilim, Çev: S. Yıldırım, İzmir 1981.
Buhârî, el-Câmiu's-Sahih, C. VI, İstanbul 1979.
Cebeci, L., Kur'an Sosyolojisi Üzerine Bir Deneme, İslami Araştırmalar Dergisi, C. I, s. 5, Ankara 1987.
Cevherî, T., el-Cevâhir fi Tefsiri'l-Kur'ân, Mısır 1350.
Çetin, A., Kur'an İlimleri ve Kur'an-ı Kerim Tarihi, İst. 1982.
Deeat, A., Kur'an En Büyük Mucize, Çev: E. Yüksel, İstanbul 1983.
Diyanet Gazetesi, sayı: 285, Kasım 1982.
Elmalılı H., Hak Dini Kur'an Dili, İst. ts.
Hayat Mecmuası, Sayı: 4, s. 22, Ocak 1983.
Karaçam, İ. Sonsuz Mucize Kur'an, İstanbul 1987.
Kırca, C., Kur'an-ı Kerim ve Modern İlimler, İstanbul 1982.
Kutub, S., Fî Zilâli'l-Kur'ân, İstanbul 1970.
Kutub, S., et-Tasvîru'l-Fenniyyu fi'l-Kur'an, çev: S. Ateş, Ankara 1969.
Merâğî, M., Tefsîru'l-Merâğî, Beyrut 1974.
Nurbaki, H., Kur'an-ı Kerim'den Ayetler ve İlmî Gerçekler, Ank. 1985.
Özdemir, H., Kur'an Mucizesi, İstanbul 1985.
Râfiî, M., l'câzü'l-Kur'ân, Beyrut 1973.
Râzî, F., et-Tefsîru'l-Kebîr, Mısır ts.
Siddikî, M., Kur'an'da Tarih Kavramı, çev: S. Kalkan, İstanbul 1982.
Tütüncü, M., Kur'an ve Hadislerde İnsan Psikolojisi, Dokuz Eylül Üniv. İlahiyat Fak. Dergisi, C. III, s. 189, İzmir 1986.
Yıldırım, S., Kur'an-ı Kerim ve Kur'an İlimlerine Giriş, İst. 1983.
Zerka, A., İslâm Hukuk Sisteminde Temel Prensipler, çev: O. Çeker, İslami Araştırmalar Dergisi, C. I, Sayı: 4, s. 84, Ankara 1987.